

Berntsen: Jeg har allerede haft Lejlighed til at udtale, at det, som her er sket, og som er paataalt af Ordføreren for Forespørgerne, efter min Opfattelse er i Strid med Lovens klare og tydelige Bestemmelser, og der er sikkert ikke et eneste Medlem af det daværende Udvalg, som ikke deler min Opfattelse. Selv det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner), som tilhører et andet politisk Parti, har jo erklæret sig fuldstændig enig med Forespørgerne og med mig i denne Opfattelse. Hele Udvalget er, saa vidt mig bekendt, enigt i, at det, som er sket, ikke kan forenes med Lovens Bestemmelser. Som Følge deraf stemmer jeg selvfølgelig for den foreslaaede Dagsorden.

Scavenius: Jeg vil blot gøre en ganske kort Bemærkning. Jeg ser mig ikke i Stand til at stemme for den Dagsorden, der foreligger; jeg vil stemme mod den, og min Grund er ganske simpelt den, at det aldeles ikke er mig klart, at Hærlovens Bestemmelser om Forsættelser, som blev nævnte af den højtærede Krigsminister, ere ophævede ved den Lov, som blev vedtagen for to Aar siden. Hvis dette var afgjort, saa havde den ærede Forespørger jo fuldstændig Ret, men det er ikke afgjort, fordi alle ærede Medlemmer af Udvalget for to Aar siden nu erklære, at dette har været deres Forudsætning eller, at de rettere sagt aldeles ikke have tænkt paa de Bestemmelser om Forsættelser, der staa i Hærloven. Dette er mig ikke klart, og derfor finder jeg mig opfordret til at stemme mod den Dagsorden, de ærede Herrer have foreslaaet.

Wagner: Jeg vil kun bemærke, at det ærede Medlem fra Odense (Scavenius), som nu havde Ordet, ikke havde Ret i at antage, at det Spørgsmaal han omtalte, ikke havde været fremme for Udvalgsmedlemmerne. Jeg tror, at det har været paa Tale i Udvalget — jeg ved i hvert Fald, at jeg privat har talt med flere af Udvalgets Medlemmer om det. Efter min Opfattelse var det ret tvivlsomt, om ikke Bestemmelserne i Hærloven fremtidig kunde finde deres Anvendelse paa Forsættelse af Underofficerer fra den egentlige Hær til Forplejningskorpset. Men jeg

skal ikke nægte, at jeg for mit Vedkommende ikke har antaget, at det kunde ske, og jeg skal sige hvorfor; det er fordi der, saavidt jeg husker, i Hærloven staaer, at Forsættelser af Underofficerer fra det ene *Vaaben* til det andet kan foretages af Krigsministeriet, og man kan næppe sige, at Forplejningskorpset er noget *Vaaben*. Men under alle Omstændigheder er jeg overbevist om, at hvis denne Forsættelses-Paragraf skulde benyttes, saa maatte den benyttes paa den Maade, at vedkommende var bleven forsat *med sin Grad*. Hvis det Tilfælde havde foreligget, at en Sergent af et af *Vaabnene* var bleven forsat til Forplejningskorpset, som Sergent ved Forplejningskorpset, saa vilde jeg have betragtet dette som i langt højere Grad stridende med Lovens Forudsætninger og Aand, end det, der er sket nu, men jeg vilde have næret nogen Tvivl om, hvorvidt det ikke var mere *formelt* berettiget, netop fordi jeg ikke er ganske sikker paa, at Bestemmelsen i Hærloven om Forsættelser kan siges at være ophævet for Forplejningskorpsets Vedkommende ved Loven af 1897.

Scavenius: Det ærede Medlem, som nu satte sig, er jo altsaa i Virkeligheden enig med mig i, at det ikke er en klar og afgjort Sag, at Hærlovens Bestemmelse om Forsættelser er ophævet ved Loven af 1897, men han mente, at hvis disse Bestemmelser skulde anvendes, saa skulde de have været anvendt paa en anden Maade. Ja, det lader jeg atter staa hen som et tvivlsomt Spørgsmaal, som saa mange andre tvivlsomme juridiske Spørgsmaal, der kunne komme frem her i Verden; men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det er meget forstaaeligt og naturligt, at Krigsbestyrelsen, den højtærede Krigsminister, har anvendt disse Bestemmelser, saaledes som han har anvendt dem, idet han derigennem fuldstændig har opfyldt Lovens § 5, og Lovens § 5 er dog virkelig det, man kan sige er Lovens Aand og Ekstrakt, det væsentligste i Loven. Den er fuldstændig bleven anerkendt af den højtærede Krigsminister, og derimod er intet handlet. Det er med Hensyn til Bestemmelsen i § 4 om de 72 Rekrutter, at der kan være nogen Tvivl om, hvorvidt den ikke skulde have ophævet Forsættelsesbestemmelsen i Hærloven. Men det er mig ikke